

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 și inculpații Marandici Viorel și Chihai Gheorghe prin care se solicită casarea sentinței judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui,

Marandici Viorel Ștefan, născut la 09 septembrie 1988, originar și domiciliat sat. Mîndrești, r-nul Telenesti;

Chihai Gheorghe Ion, născut la 15 septembrie 1988, originar și domiciliat sat. Mîndrești, r-nul Telenesti.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 06 iulie 2012 pînă la 20 decembrie 2013 (prima instanță)*
- 2. de la 25 ianuarie 2014 pînă la 20 martie 2014 (instanța de apel)*
- 3. de la 07 august 2014 pînă la 05 noiembrie 2014 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2013, **Marandici Viorel Ștefan** a fost condamnat în baza art. art. 152 alin. (2) lit. e) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani și respectiv 3 (trei) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, a fost stabilită pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de

tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință **Chihai Gheorghe Ion** a fost achitat de sub învinuirea în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an.

La fel, a fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Marandici Viorel și Chihai Gheorghe în beneficiul lui Cozma Mihail, a prejudiciului cauzat, în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la data de 27.11.2011 în jurul orei 01:45, în fața localului „Booz Time”, situat în mun. Chișinău, str. București 68, Marandici Viorel, avînd intenția comiterii unui act de huliganism, încalcînd grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, fiind în stare de ebrietate alcoolică, prin înțelegere prealabilă cu Bulat Vasile, Moisei Ion și alte persoane identitatea cărora urmează a fi stabilită de organul de urmărire penală, au inițiat fără vreun motiv un conflict cu Cozma Mihail. În vederea realizării intenției sale criminale Bulat Vasile împreună cu Marandici Viorel, Moisei Ion și alte persoane identitatea cărora urmează a fi stabilită, intenționat i-au aplicat lui Cozma Mihail lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii.

La rîndul său, la sosirea colaboratorilor de poliție a ieșit din localul „Booz Time” și Chihai Gheorghe, care avînd intenția comiterii unui act de huliganism, încalcînd grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, fiind în stare de ebrietate alcoolică, i-a aplicat lui Cozma Mihail o lovitură în regiunea feții.

La aceeași dată, în jurul orei 01:50 în același loc, Marandici Viorel avînd intenția cauzării vătămarilor corporale lui Cozma Mihail, prin înțelegere prealabilă cu Bulat Vasile, Moisei Ion și alte persoane identitatea cărora urmează a fi stabilită de organul de urmărire penală, în timpul actului de huliganism, intenționat i-au aplicat lui Cozma Mihail lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii.

2.1. De către organul de urmărire penală Chihai Gheorghe a mai fost învinuit pentru faptul că la data de 27.11.2011 în jurul orei 01:50, în fața localului „Booz Time”, situat în mun. Chișinău, str. București 68, avînd intenția cauzării vătămarilor corporale lui Cozma Mihail, prin înțelegere prealabilă cu Marandici Viorel, Bulat Vasile, Moisei Ion și alte persoane identitatea cărora urmează a fi stabilită de organul de urmărire penală, în timpul actului de huliganism, intenționat i-au aplicat lui Cozma Mihail lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale medii.

Acțiunile lui Chihai Gheorghe au fost calificate în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății adică vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită de mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a soliciat casarea acesteia,

rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care *Marandici Viorel Ștefan și Chihai Gheorghe Ion* să fie condamnați în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal la câte 3 (trei) ani închisoare fiecare și în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la câte 3 (trei) ani închisoare fiecare. Totodată, în baza art. 84 Cod penal, să le fie stabilită pedeapsa definitivă, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, câte 4 (patru) ani închisoare pentru fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale, acuzatorul de stat a criticat soluția de achitare a lui Chihai Gheorghe în baza art. 152 alin. (2) lit. e) Cod penal, considerînd că în urma cercetărilor judecătorești au fost administrate probe suficiente care demonstau cu certitudine vinovăția acestuia în fapta incriminată.

La fel a fost criticată și soluția de individualizare a pedepselor stabilite inculpaților, considerîndu-se neîntemeiată aplicarea în privința acestora a prevederilor art. 90 Cod penal. Potrivit opiniei acuzatorului de stat, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 Cod penal și nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivele care au stat baza comiterii acestora, de comportamentul inculpaților după comiterea lor, de faptul că ei nu au conștientizat pericolul social al faptelor comise și în general de atitudinea lor față de întregul act al justiției.

3.1. Sentința a fost atacată și de către avocat în numele inculpaților, care a solicitat casarea acesteia în partea ce ține de condamnarea inculpaților, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie achitați din motiv că faptele nu au fost săvârșite de ei.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul și-a exprimat dezacordul cu modul de apreciere a probelor de către instanța de fond, considerînd că acestea nu dovedeau cu certitudine vinovăția inculpaților în faptele incriminate.

La fel, a fost criticată și soluția cu privire la admiterea acțiunii civile, care după părerea sa nici nu a fost înaintată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, care a fost pronunțată integral la 17 aprilie 2014, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, fiind menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că în urma cercetării suplimentare a probelor administrate de instanța de fond, în raport cu motivele invocate de părți, acestea au fost verificate complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv, fiindu-le acordată o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, astfel apelurile declarate fiind nefondate.

Totodată s-a constatat că motivele invocate în apelurile declarate au constituit obiect de studiu în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv, prin prisma principiului contradictorialității, fiind corect stabilită situația de fapt, iar vinovăția inculpaților, corect apreciată.

Cu privire la soluția instanței de fond de individualizare a pedepselor, instanța de apel a apreciat că prima a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78 Cod penal, corect constatînd că corectarea și reeducarea inculpaților era posibilă și fără privarea acestora de libertate, fiind rezonabilă aplicarea art. 90 Cod penal.

La fel, a fost apreciată drept întemeiată soluția instanței de fond în latura civilă, odată ce partea vătămată a avut de suferit de pe urma infracțiunilor comise atât moral, cât și fizic, fiindu-i provocate vătămări corporale, în rezultatul cărora acesta nu a mai putut continua cariera sportivă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depus la 24 martie 2014 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, precum și indică asupra omiterii acesteia de a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, criticând și soluția de încadrare juridică a faptelor inculpatului Chihai Gheorghe.

În același context hotărîrea atacată este criticată pentru soluția de individualizare a pedepsei, considerîndu-se că aceasta este adoptată fără a se ține cont în deplină măsură de prevederile art. 71 Cod penal. Astfel, acuzatorul de stat consideră că inculpaților urmează a le fi stabilită pedeapsa închisorii, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, avînd în vedere disprețul pe care l-au manifestat inculpații față de victimă și față de întregul proces judiciar.

6.1. Hotărîrile instanțelor de fond și apel sunt atacate cu recursuri ordinare și de către inculpați, care au fost înregistrate la Curtea Supremă de Justiție ca fiind depuse la 08 mai 2014 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora (inculpatul Chihai Gh. solicită casarea hotărîrilor doar în partea condamnării sale în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal), cu dispunerea achitării lor din motiv că faptele nu au fost săvîrșite de către inculpați.

În motivarea cerințelor sale, inculpații critică modalitatea de apreciere a probelor, indicînd că în urma cercetărilor judecătorești nu au fost administrate suficiente probe care ar demonstra vinovăția lor în faptele pentru care au fost condamnați, iar dubiile apărute nu au fost înlăturate.

6.2. Pe cauză nu au fost depuse referințe.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Studiind lucrările cauzei, Colegiul penal **în primul rînd** reține că conținutul recursurilor se reduce doar la afirmarea asupra estimării incorecte a probelor de către instanțele de fond și apel.

Se constată totuși că acestea au dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv și just au tras concluzia privind vinovăția inculpaților, după cum aceasta este expusă în pct. 1 al prezentei decizii.

Circumstanțele date au fost elucidate și constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată se reține că, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea

circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun părțile este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

În al doilea rând, referindu-se la argumentele procurorului cu privire la presupusa individualizare greșită a pedepselor aplicate inculpaților, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei instanțele de fond și apel și-au argumentat suficient soluția sa și au ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. În același rînd, după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, în special art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt impedimente.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, **proporționale** cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către condamnat, precum și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni.

Așadar, Colegiul penal consideră, că la aprecierea soluției de individualizare a pedepsei inculpaților s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvîrșite, ce se clasifică ca mai puțin gravă și gravă, de persoana inculpaților, care sunt la prima atingere cu legea penală, de circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză.

Reieșind din conglomeratul împrejurărilor menționate, corect s-a constatat că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă fără izolarea lor reală de societate, fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În consecința celor expuse supra, Colegiul penal conchide că decizia contestată nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, motiv

pentru care se constată că recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și inculpații Marandici Viorel și Chihai Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui *Marandici Viorel Ștefan și Chihai Gheorghe Ion*, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru